

До:

Стояна Георгиева, главен редактор на Медиапул

Ясен Бояджиев, управляващ редактор на Медиапул

Владислава Пеева, зам. главен редактор на Медиапул

27.09.2024 г.

Уважаеми дами и господа,

Обръщам се към Вас във връзка с [публикация](#), озаглавена „Георги Велчев отхвърли твърдения на Цветан Василев около продажбата на "Виваком"“, която е публикувана на Вашия сайт на 11.09.2024 г.

Същата е представена като „позиция“ на Георги Велчев относно моето писмо, изпратено до *Временна комисия за проверка на факти и обстоятелства относно наличието на нерегламентирано влияние в правосъдната система и обвързаности на представители на съдебната власт, несъвместими със стандартите за независимост и професионална етика, дейността на групата около Мартин Божанов - Нотариуса и дейността на групата около бившия следовател Петьо Петров - Еврото, и е публикувана „без съкращения“.*

Въпреки че недоумявам по какви причини помествате право на отговор на писмо, изпратено до парламента, и защо от многобройните медии, които отразиха писмото ми, Георги Велчев се е обърнал за право на отговор именно към Вас, не бих искал да влизам в дискусия относно основанията за публикация. За сметка на това, съм възмутен, че позицията на Георги Велчев е пълна с неистини и внушения, както и с манипулативни, обидни и клеветнически твърдения по мой адрес - **тоест, в отговор на едно изречение в моето писмо до парламента, Вие сте публикували обстоен клеветнически материал, без да потърсите моята гледна точка. Това по никакъв начин не отговаря на базови изисквания за баланс на гледните точки, обективност и безпристрастност, характерни за сериозни и отговорни издания. Точно обратното - оставяте впечатление, че „право на отговор“ се ползва като параван за очернящ материал.**

Несъмнено г-н Георги Велчев е бил силно подразнен от самото споменаване на „придобиването“ на „Виваком“ (заедно с НУРТС) като една от сделките, през които е източена КТБ в полза на главния организатор на удара срещу банката и главен бенефициент от директната кражба или пък придобиване на активите ѝ на минимална цена – Делян Пеевски. Нещо повече, от емоционалния отговор на Георги Велчев, **пълен с опорки на прокуратурата и медиите на Делян Пеевски, както и очевидни клевети**, недвусмислено се налага изводът за странната колаборация Пеевски-братя Велчеви в случая „Виваком“ и не само.

Мисля, че медия, която се представя за прогресивна, обективна и придържаща се към базови журналистически етични стандарти, не би трябвало с лекота да разпространява неверни и клеветнически твърдения.

По тези причини, бих искал да се възползвам от правото си на отговор и любезно да Ви помоля да публикувате моята позиция относно неистините, внушенията и клеветническите твърдения на Георги Велчев, разпространени от Вас!

На първо място, в своята позиция, г-н Велчев удобно пропуска факта, че инвестиционната банка на ВТБ – ВТБ Кепитал – беше миноритарен акционер в КТБ. Непонятно защо и със сигурност нетипично за акционер в банка, ВТБ Кепитъл не само не направи опит да се противопостави на рейдърската атака срещу КТБ, организирана от Делян Пеевски, но и отказа да участва във възстановяването на банката за разлика от другия голям международен акционер – Суверенния фонд на Султаната на Оман.

Наред с това се налага да припомня на късопаметния г-н Велчев, че при придобиването на „Виваком“ през 2012 г., изрично условие на руската банка ВТБ за участие при финансирането на сделката беше тя да не бъде акционер в телекома. Участието на ВТБ по същество беше изплатено от финансирана от КТБ компания ТЦ-ИМЕ през декември 2013 г. Тогава, в люксембургската компания-майка на „Виваком“ остана техният акционер „Кръшър Инвестмънт“, както и двама техни представители. На практика ВТБ се оказаха в ролята на **владеещи неособственици**. Годици по-късно научих, че това е регулярна практика на ВТБ с цел изнудване и рекет върху техните партньори на много места по света.

Бих искал да отговоря и по същество на конкретните лъжи и инсинуации на г-н Георги Велчев:

1. Категорична лъжа е твърдението за професионално проведен търг „по безспорно най-прозрачен и стопански начин в историята на България“ и съгласно най-добрите световни практики под ръководството на Е&У Лондон.

Първо, т. нар. „аукцион“ не е аукцион за продажба на акции, а аукцион за продажба на просрочен дълг – това обстоятелство еднозначно влияе негативно на цената. **Второ**, ролята на Е&У е била основно да бъде параван на манипулираната сделка, тъй като имаше ограничен консултантски мандат и предимно технически функции. **Трето**, основна роля в аукциона играеше офисът на братя Велчеви в София, където се знае, че са присъствали и адвокатите на Делян Пеевски Александър Ангелов и Владимир Рангелов (запазилият марката „Ново начало“).

Четвърто, на т.нар. аукцион се явяват само двама участници – еднолична фирма на бившия шофьор на тъста на г-н Георги Велчев – Спас Русев – и фирма „Германос“, която очевидно е имала за задача да легитимира супер „прозрачния“ аукцион, имайки предвид известните отношения на други заинтересовани лица от България със собствениците на „Германос“. Показателен е фактът, че дори депозитът за участие в аукциона на „Германос“ е платен от ВТБ.

Важно е да се отбележи, също така, че всички останали кандидати се отказват поради една причина – акциите на люксембургската компания в българската „Виваком“ бяха блокирани от КПКОНПИ по иск срещу мене. Никой от тях, независимо от техните многократни запитвания до българската държава, **не получава ясен отговор дали и при какви условия КПКОНПИ би вдигнала запора върху акциите при плащане на цената от аукциона. Единственият „храбрец“ е Спас Русев, а отговорът на въпроса, откъде идва тази му смелост, би следвало да е ясен на всички.**

Пето, показателно и в потвърждение на казаното от мен по-горе е [интервюто с Марк Шнайдер](#), кандидат за придобиване на „Виваком“, пред „Капитал“ от 12 февруари 2016 г., в което той еднозначно заявява: *„Това, което се случи, е, че БТК беше продадена и купена от VTB“*. **Шесто**, в този план са и показанията на г-жа Джослин Бенет пред лондонския съд, които са приложени към моето писмо до Временната комисия в цялост.

Седмо, постигнатата цена (EV) е 707 милиона евро, а не 740 милиона евро, както твърди г-н Велчев. Тя е по-ниска от цената, по която придобихме „Виваком“ през 2012 година (750 милиона евро), независимо от значителното повишаване на стойността на фирмата в резултат на подобряването на финансовите показатели и изчистване на просрочени амортизации, решаването на правните ѝ проблеми, свързани с държавните претенции по т. нар. claw back клауза и нерешената съвместна собственост с „Български пощи“. Цената е постигната при multiple 4.1 x ЕБИТДА, докато нормалният multiple за такива компании е 5.8-6.5 x ЕБИТДА. Аз разполагам с оферта от това време от фонда на г-н Рони Пецик (партньор на Карлос Слим). **Точно на база на тази оферта са моите изчисления на претърпените загуби за банката – 77% (колкото беше участието на двете фирми, свързани с КТБ) от разликата в постигната на аукциона цена и цената, която би била постигната на аукцион при нормални условия плюс оценката на НУРТС, която е минимум 150 милиона евро. Това общо прави около 500 милиона евро загуби за КТБ.**

2. Категорична лъжа е твърдението за моето „нежелание“ да си платя дълговете, както и за моя отказ от техните „много добри“ предложения.

Отчитайки позицията на ВТБ, която отказа да участва във възстановяването на КТБ, както и моето положение след поставянето на КТБ под особен надзор, аз потърсих заедно с лоялния ми все още по това време мениджмънт на „Виваком“ алтернативно решение за този мостови заем, знаейки какво мога да очаквам от руската банка и нейните български представители.

Към октомври 2014 г., имаме по същество структуриран заем за рефинансиране на ВТБ, чийто падеж беше през май 2015 г.

Това предложение беше отказано с мотива, че било „неизгодно за акционерите“ от борда на директорите на въпросната люксембургска компания и с гласовете на двамата представители на ВТБ (които де факто представляваха изплатен акционер), както и на представителя на миноритарните акционери. В тази връзка остава ключовият въпрос - **за интересите на кои „акционери“ са гласували представителите на ВТБ? Отговорът е пределно ясен.**

3 Пламенната защита на Спас Русев от страна на Георги Велчев е изключително съмнителна и повдига въпроса за мотивацията на самия Велчев да влезе в ролята на защитник

Първо, недоумявам в какво качество Георги Велчев изведнъж влиза в ролята на публичен защитник на Спас Русев през 2024 г., особено имайки предвид, че правя разкрития за кражбата на „Виваком“ и за ролята на Русев пред медиите и на моя сайт **от девет години насам.**

Второ, Спас Русев участва в аукциона изключително със заемни средства, за да покрие т. нар. си самоучастие от 41,4 милиона евро. Заемните средства са предоставени основно от съмнителни лица от България.

Трето, Спас Русев прехвърля на ВТБ и на Делта Капитал (демек на братя Велчеви и Красимир Катев) съответно 20% и 19% от акциите на едноличната си компания, спечелила аукциона непосредствено след него. **По това време ВТБ е вече официално санкционирана от САЩ, но това не притеснява нито братя Велчеви, които също се финансират за самоучастието си по „транспарентната“ сделка чрез дъщерна банка на ВТБ - Откритие, нито българските институции.**

Четвърто, цялото обслужване на персоналните им дългове, както и на нововъзникналия дълг към ВТБ от 240 милиона евро, е прехвърлено на оперативната компания в България. За периода от 2015-а до 2020-а г. от компанията са източени над 240 милиона лева под формата на забранена от закона финансова помощ. Извън тях са щедрите плащания към отбора на народа „Левски“.

Пето, що се отнася до професионалния фидуциар Зено Алоис Майер и неговите услуги, предлагам да изчакаме резултатите от разследването на швейцарската прокуратура срещу него, което тече в момента. Тогава ще се види какви услуги и на кого е оказвал той.

За мен няма съмнение, че Спас Русев е подставено лице. Логиката на „сделката“, нейната зависимост от държавните институции КЗК, КРС и КПКОНПИ, които е известно под чий контрол са, изключват от само себе си самостоятелната роля на безпаричния към онзи момент Русев. Апоаята на професионалния мениджър Зено Майер в надзорния съвет на „транспарентната компания“ след придобиването ѝ само засилват моите обосновани предположения.

4. Категорично невярно е, че съм изопачил показанията на г-жа Джослин Бенет

Първо, цитатите от показанията на г-жа Бенет са дословни. Освен това показанията са приложени в цялост като приложение към писмото ми до Временната комисия. **Второ**, тези показания не са тайна – скандалните разкрития относно Русев, братя Велчеви и компания в тях са коментирани многократно от медии с добра репутация, [вкл. и от „Бърд“](#). Интересно е защо тогава г-н Велчев не е търсил право на отговор. **Трето**, в показанията детайлно е описана манипулативната схема на т.нар. аукцион, проведен в Лондон. **Четвърто**, ролята на Пиер Луврие съм коментирал многократно и не бих искал да отегчавам публиката – явно г-н Георги Велчев е пропуснал множеството ми интервюта. **Пето**, без да съм запознат в детайли с правните спорове, тъй като не съм страна по тях, бих искал да уточня, че фактът, че тези показания не са гледани по същество от съда заради процедурни съображения (доколкото съм запознат, г-жа Бенет е намерена твърде късно), по никакъв начин не променя истинността им или доказателствената им тежест по същество. Напротив, показанията на г-жа Джослин Бенет пред лондонския съд са цитирани от конгресмена Уорън Дейвидсън в писмо до Министерство на финансите на САЩ от декември 2022 г., отразено от серия медии, [вкл. и Юрактив](#). **Напомням, че в това писмо конгресменът Дейвидсън посочи съмнителния аукцион в Лондон като пример за прехвърляне на стратегическа инфраструктура в руски ръце въпреки санкции и поиска Министерството на финансите на САЩ да обърне внимание на действията и бездействията на българската прокуратура.** Най-вероятно точно оттук идват притесненията на Георги Велчев, тъй като лица, сключващи сделки със санкционирани лица, лесно могат да привлекат вниманието на американските и британските власти. Писмото на Дейвидсън, както и друго писмо на конгресмена Пийт Сешънс, в което също се обръща внимание на рейда срещу КТБ и последващата кражба на „Виваком“, са приложени към писмото ми до Временната комисия.

В заключение, освен че се надявам да уважите правото ми на отговор, както повелява журналистическата етика, вярвам, че за да има справедливост, бруталната кражба на българско-руския санкциониран тандем не трябва да остане безнаказана. Това, обаче, зависи и от степента на будност на българското общество. Нелепо е да го успивате с опорки на Делян Пеевски през 2024 г., когато той е санкциониран от две държави, когато решението „КТБ срещу България“ на Съда в Страсбург е факт, когато двама конгресмени от САЩ са обърнали внимание на рейда срещу КТБ, [вкл. кражбата на „Виваком“](#), когато непрекъснато изплуват нови доказателства и свидетелства за организираната атака срещу КТБ.

С уважение,

Цветан Василев